

[Hans Rasmussen.]

det er interesseret i de lønforhandlinger, der foregår mellem de 350 000 lønarbejdere og de ca. 25 000 organiserede arbejdsgivere, der står i Dansk Arbejdsgiverforening? Der er her i Danmark 1 million lønarbejdere, og de har 1 million pårørende, det bliver 2 millioner; der er 1/2 million funktionærer, som har 1/2 million pårørende, det giver 1 million; der er 1/2 million arbejdsgivere med 1/2 million pårørende, det er atter 1 million; og da vi er 4 1/2 million mennesker i dette samfund, er der 1/2 million til rest, hvoraf de 350 000 er folkepensionister. Det vil sige, at alle er interesseret i de lønforhandlinger, der foregår mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund. Altså, hele samfundet er interesseret i at få ordnet sagen på den rimeligste måde.

Det ærede medlem antyder, at jeg ikke er nogen god rådgiver. Jeg tror nu nok, at jeg i det lange løb alligevel er den bedste rådgiver; for det, det drejer sig om, er at få parterne til at forstå, at de må bringe de bestående uoverensstemmelser ud af verden og se at nå frem til overenskomster, og det er dette, jeg gerne vil understrege meget stærkt.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har nu ladet os vide, at han har ændret stilling til det lovforslag, som venstre fremsatte her for et år siden om „livsvigtige områder“, og det synes jeg er meget rart at få at vide, for det ærede medlem er jo medforslagsstiller til det foreliggende forslag til beslutning. Om det nu havde været nødvendigt for det ærede medlem at fare fra den ene grøft over i den anden, skal jeg ikke udtale mig om; det synes imidlertid at være tilfældet. Det ærede medlem har skiftet stilling, og det er efter det ærede medlems udtalelser udelukkende Smedeforbundets skyld, for Smedeforbundet har gjort vold på nogle bestemmelser i forligsmandsloven på en måde, som grænser til sabotage, og det kan det ærede medlem ikke stiltiende finde sig i. Det er i øvrigt en lignende betragtning, det ærede medlem hr. Poul Sørensen er inde på, når talen er om at sympatisere.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at jeg er en af de få inden for fagbevægelsen, der er gået stærkt ind for det synspunkt,

at når vi er opdelt i 8 grupper, skulle vi ikke have lov til at sende sympatistrejkevarsel eller sætte sympatiaktioner i gang over for hinanden, for inden for den enkelte gruppe, hvor overenskomstforholdene var bragt i orden, skulle der ikke kunne iværksættes konflikt. Men hvor mødte jeg den stærkeste modstand? Hos det ærede medlem hr. Axel Kristensen og hans fæller fra Dansk Arbejdsgiverforening, der under ingen omstændigheder ville skrive under på, at de skulle fraskrive sig ret til at iværksætte sympatiaktioner; det ville Dansk Arbejdsgiverforening stadig have lov til. Derfor kan man sige, at fals slår sin egen herre på hals. Vi har altså benyttet os af den fremgangsmåde, som Dansk Arbejdsgiverforening mener er anbefalelsesværdig, selv over for de 8 grupper, som vi nu har dannet, så det hjælper ikke at komme og klynke og klage over, at Smedeforbundet har taget nogle smede ud inden for Foreningen af industrielle Virksomheder for dermed at forøge virkningen. Det ærede medlem skulle have gjort sin indflydelse gældende i Dansk Arbejdsgiverforening, hvor han tidligere har siddet, men jeg har nu den opfattelse, at når det ærede medlem taler, er det mest søforklaringer, vi får.

Jeg synes, det ærede medlem hr. Aksel Larsen pegede på noget ganske fundamentalt, nemlig at når man her i tinget vil beskæftige sig med at ophøje et mæglingforslag til lov, ville det være ganske rart, om de ærede medlemmer kendte forslaget indhold og var i stand til at se rækkevidden af de økonomiske forhold, som de vil blive for arbejderne; men her får man et forslag til beslutning udleveret, og mæglingforslaget, som forslagsstillerne vil have ophøjet til lov, følger altså ikke med. Mæglingforslaget er vurderet af arbejderne, og jeg er enig med arbejderne i den betragtning, at når mæglingforslaget er indstillet til forkastelse fra arbejdernes side, kan man ikke umiddelbart komme og kræve lovgivningens hjælp til gennemførelse af det.

Hvad angår det ærede medlem hr. Iver Poulsen, de uafhængige, synes hans stilling nu at blive mere afhængig af oppositionen herinde, for han mener, det er bedst, at arbejdsmarkedets parter selv ordner deres spørgsmål; men alligevel er det nu sådan, mener det ærede medlem, at lovgivnings-